No. 83. 1847.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 12 Julij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 5. Julij. De verliezen, welke degenen die op het rijzen der granen speculeerden, zullen lijden, laten zich nog niet uitmeten; men berekent dezelve echter bij voorraad op 500,000 thalers, welke meerendeels ten laste van de zoogenaamde *Boeren-Maatschappy* zal komen. Dit genootschap of eedgespan van opkoopers had in de lente doen opkoopen, ten prijzen van 11 en 12 thalers, alles wat in Junij of Julij moest geleverd worden; zij beeldden zich in, dat de verkoopers, door gebrek aan wagons en andere omstandigheden, buiten staat zouden wezen te leveren; maar de woekeraars zijn in deze verwachting te leur gesteld. De verkoopers waren met hunne leveringen bij de hand, en de koopers verzonnen allerlei hairkloverijen, om het graan te weigeren. Al de deurwaarders der stad zijn in requisitie gesteld, en eene menigte processen zullen tegen de woekeraars worden begonnen, om hun ter betaling van schade onkosten te dwingen. Binnen vijftien dagen verwacht men meer dan 150,000 hectoliters graan, en dit gaat de daling nog verhaasten. Er loopen allerlei geruchten omtrent de min of meer kiesche streken der opkoopers, die, behalve de verliezen op de granen, er ook zeer zware op de oliën zullen lijden. Het wantrouwen is thans zoo algemeen, dat men slechts met groote omzigtigheid voor de behoeften koopt.

ENGELAND.

— Eene na beurstijd verschenen tweede editie van de *Times* vermeldt het einde van den Portugeschen oorlog. De junta van Oporto had zich den 3. overgegeven en de Spaansche troepen de stad laten binnenrukken.

Men verzekert, dat daarbij de volgende voorwaarde zijn vastgesteld: 1. Onvoorwaardelijke vervulling der vier artikelen, door de Vereenigde Mogendheden voorgesteld. 2. Dat de stad en de vesting van Oporto bezet zullen worden door de Spaansche troepen. 3. Dat de troepen der Junta met krijgseer de stad zullen verlaten, terwijl de officieren hunne wapenen en paarden zullen behouden. 4. Dat de krijgslieden, welke de troepen der Junta hebben gevormd, ongemoeid huiswaarts kunnen keeren. 5. Dat alle bezittingen der ingezetenen door het bezettingsleger geëerbiedigd zullen worden.

FRANKRIJK.

— Bij eenige regementen zal men voor de muzijkale kunst eene zeer aardige proef gaan nemen, namelijk de invoering van de menschelijke stem, vereenigd met de instrumenten in de militaire muzijk.

— Een rijk grondeigenaar te Clermont, departement Oise, heeft bij testament zijn geheele vermogen, dat meer dan een millioen francs bedraagt, aan zijne dienstmeid vermaakt. De familie van den overledene, eene der rijkste uit die streken, heeft voorgenomen dit te betwisten, in de hoop, dat de dienstmaagd de zware proceskosten niet zou kunnen betalen. Maar de overledene had dit voorzien en haar dus, kort voor zijn overlijden, eene portefeuille met 100,000 francs aan banknoten, ter hand gesteld. Men zegt, dat het meisje geen gebrek zal hebben aan advokaten, om hare zaak te bepleiten.

— Nadat men te Brussel twee vaatjes met geld opgegraven heeft, is het de beurt van Parijs geworden. Bij de opgravingen, ter gelegenheid van het bouwen van een nieuw ziekenhuis aldaar heeft men eene groote, stevige, houten kist gevonden, vol gouden staven van eene schier onnoemelijke waarde.

BELGIE.

BRUSSEL, den 6. Julij. Gisteren avond hebben er op de Grande place alhier eenige ligte tooneelen van ongeregeldheden plaats gehad, die veroorzaakt zijn door de stijfhoofdigheid van eenige kooplieden in aardappelen en groenten om hunne koopwaren op te hooge prijzen te houden.

— Gisteren morgen heeft er ook op de groenmarkt te Gent een oploop plaats gehad, daar eene aanzienlijke bijeenscholing van volk over de duurte der aardappelen en erwten klaagde, en derhalve eene vermindering van prijzen verlangde. De tusschenkomst van eenige policie-agenten heeft deze plotselings opgekomene stoornis echter gestild, gedurende welke geenerlei gewelddadigheden gepleegd is. De boeren zijn genoodzaakt geworden hunne aardappelen te verkoopen tegen de door de policie vastgestelden prijs.

— *Er is wederom een droevig slagtoffer gevallen door de* onvoorzigtigheid van sommige banketbakkers. Twee kinderen hadden groen gekleurd suikergoed gegeten, en spoedig daarna vertoonden zich hevige verschijnselen van vergiftiging. Na vreesselijke pijnen is het eene meisje van 6 jaren bezweken, het andere is nog niet buiten gevaar. De regter heeft het suikergoed uit dien winkel in beslag genomen en eene voorloopige ontleding heeft bewezen, dat de kleurstof dit eene verbinding van rattenkruid met koper (Scheel'sgroen) bestond.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 7. Julij. Naar men verneemt heeft het Openbaar Ministerie bij de Arrondissements Regtbank alhier, appel aangeteekend van het vonnis van vrijspraak op den 28. der vorige maand gewezen in de zaak van den Heer *A. van Beverwoorde.*

— Uit het verslag der Gedeputeerden van Noord-Holland blijkt, dat de bevolking op den 1. Jan. 1846 bedroeg: In de steden 296,724, in de gemeenten 172,013, te zamen 468,737.

— De bevolking der provincie Zuid-Holland bedroeg op den 1. Jan. 1847, 559,468 zielen: te weten in de steden 288,596 en ten platte lande 270,872, waaronder 4975 militairen en 2190 gedetineerden. Het geheel der bevolking is sedert 1. Jan. 1846, toen zij 558,837 zielen bedroeg, slechts met 631 toegenomen.

LEEUWARDEN, den 6 Julij. Van een voornaam handelaar te Harlingen ontvingen wij het volgend uittreksel uit een schrijven van Londen.

« De aanvoer van nieuwe aardappelen uit de Zuidelijke streken en ons eigen product, is zoo groot, dat de gewone Vriesche soort thans geen ƒ2.00 per mud zoude kunnen opbrengen, en indien ons gewas zoo gunstig blijft opleveren, zullen die kleine soorten even als vroeger hier de onkosten van vracht enz. niet kunnen opbrengen."

— Volgens een alhier ontvangen brief, heeft een speculant te Dordrecht een partijtje aardappels aldaar opgekocht, tegen 8 gulden de mudde, en is hij met dezelve over Rotterdam naar Londen vertrokken; maar de prijs, die hij daar konde maken, was zoo laag, dat hij met zijne aardappels weder naar Dordrecht terug is gekeerd; bij deze expeditie heeft hij wel is waar geld verloren, maar toch geleerd, dat niet alle soorten van eetwaren, die men naar Engeland zendt, voordeel aanbrengen. *(P. F. C.)*

GRONINGEN, den 6. Julij. Gisteren is de tweede en heden de derde der gekwetsten overleden; deze waren beide vrouwen. Wij tellen nu reeds 7 dooden.

— Ten blijke, dat de gewapende magt alhier veel geduld heeft uitgeoefend, vóór zij van de vuurwapenen gebruik maakte, moge dienen de omstandigheid, dat er, naar wij vernemen, een 40-tal militairen in meerdere of mindere mate door steenworpen beleedigd is geworden.

MIDDELBURG, den 9. Julij. Door de Provinciale Staten van Zeeland is, in derzelver vergadering van gisteren, als lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen: de heer mr. *A. J. F. Egter.*

— De provinciale staten van Zuid-Holland hebben in de zitting van heden met eene groote meerderheid en bij de *eerste* stemming herkozen als leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heeren: Mr. *P. C. Schooneveld* en *M. A. F. Hoffman.*

GEMENGDE BERIGTEN.

In Boheme overleden Mr. J. Brand, dichter van het volkslied: Wij leven vrij. Wij leven blij. *Grooter leugen dan dat lied bevat kan er wel niet gedebiteerd worden. Ook al een van de knollen die men ons voor citroenen verkocht heeft. — Z. M. heeft te Tilburg ter kerke geweest by Ds. Schotel. — De Zwolsche turfdragers zyn tot een reserve-corps van rustbewaarders geformeerd en gewapend met telhout. — Mlle Rachel heeft te Amst. een patent moeten nemen van ƒ600 voor 3 avonden; met vooruitbetaling van ƒ200. — Jhr. Gevers van Endegeest heeft by gelegenheid van 't leggen van den eersten steen van 't stoomgemaal* Lijnden *eene redevoering gehouden in een diepen put. — Deze Jonkheer is bevorderd tot president van den raad van adel der paarden; Jantje van Stralen zal de stamboeken byschryven. — In Ierland worden 2,900,000 personen onderhouden. — Op Java was 1. Mei alles nog rustig.*

REGTSWEZEN.

Wij deelen hieronder het arrest van den Hoogen Raad in de zaak onzer uitgeefster in zijn geheel mede. Men zal daaruit zien dat de Hooge Raad zich volkomen vereenigd heeft met het door Mr. Blussé, zoowel bij de eerste voorziening als bij de tweede gepleite systeem ten principale (zie ons No. van 7. Oct. ll.) Eene onnaauwkeurigheid van arrest van het Hof van Zeeland, maakte het den Hoogen Raad onmogelijk reeds de eerste maal ten principale regt te spreken, en noodzaakte denzelven een ander voorgesteld middel van cassatie aan te nemen, en de zaak naar het Hof van Noord-Braband te verzenden. Aan die onnaauwkeurigheid heeft onze uitgeefster alzoo hare langere marteling en reize naar 's Hertogenbosch te danken.

—

De Hooge Raad der Nederlanden, op het beroep in cassatie namens Anna Wilhelmina van Bieren, huisvrouw van Pieter Wedts de Swart, oud 31 jaren, geboren te Middelburg, wonende te Vlissingen, uitgeefster der *Vlissingsche Courant*, gedaan tegen een arrest van het Provinciaal Geregtshof in Noord-Braband, regtdoende (en zulks naar aanleiding van een arrest van den Hoogen Raad der Nederlanden van den 27. October 1846) op het appel van een vonnis, door de Arrondissements-Regtbank te Middelburg op den 5. Maart 1846 gewezen, en waarbij zij wegens smaadredenen en beleedigende uitdrukkingen, die geenerlei te laste legging van eene bepaalde omschreven daad, maar van aangeduide ondeugden behelzen, geplaatst in een gedrukt geschrift, hetgeen is verspreid en in omloop is gebragt, zijnde zulks aangedaan aan een staatsligchaam, uit meer dan één persoon bestaande, was veroordeeld in eene geldboete van honderd en vijftig gulden, en in de kosten der procedure; — zijnde gemeld vonnis bij het voorschreven arrest van het Provinciaal Geregtshof in Noord-Braband, den 14. April 1847 gewezen, bevestigd, en de appellante tevens veroordeeld in de kosten in appel gevallen;

Gehoord het verslag van den Raadsheer van den Velden;

Gehoord den verdediger van de requirante in zijne voordragt tot adstructie dezer voorziening in cassatie;

Gehoord den Advokaat-Generaal Dekèth namens den Prokureur-Generaal in zijne conclusien, strekkende tot verwerping der voorziening, met veroordeeling van de requirante in de kosten;

Overwegende, dat als eenig middel van cassatie is aangevoerd verkeerde toepassing van art. 375 van het Strafwetboek in verband met art. 2 der wet van den 16. Mei 1829, (Staatsblad No 34) en schending van art. 81 der grondwet;

Overwegende, dat het Hof als in facto wettig en overtuigend bewezen heeft aangenomen, dat in een door de requirante gedrukt, openbaar uitgegeven en verspreid stuk voorkomen de woorden: « Maar wat zoude de natie nog van « eene Kamer kunnen verwachten, wier meeste leden steeds « toonen, dat het hun slechts om een doel te doen is, en dat « doel is geld; die zich niet beschouwen daar geplaatst te « zijn om de natie tot een bolwerk te verstrekken, maar in « het lidmaatschap der Kamer slechts eenen trap meenen te « zien, langs welken zij, door het gouvernement lafhartig « te believen, al hooger en hooger kunnen kruipen, ten einde « voor zich zelf en hunne familinie een lekker geregt uit de

---

HET VOLK HEEFT HONGER.

—

(Overgenomen uit de Burger.)

- Het volk heeft dorst? zeide gisteren, spottend glimlagchende, tot mij een bejaard heer met een ordelint versiert, die bij toeval naast mij had plaats genomen op de bank van den omnibus naar Belleville.

Het voertuig rolde, op dat oogenblik, over het gladde plaveisel van Courteville, en hij die tot mij sprak, wees mij met den vinger de talrijke groepen van mannen aan die, in buizen en kielen gekleed, zigtbaar door de glazen van elke herberg, zich rondom de tafels verdrongen. Van alle kanten hoorde men de glazen klinken en de drinkers zingen.

- Gij hebt gelijk, mijnheer, antwoordde ik bedaard, maar weet gij wel waarom het volk dorst heeft?

De bejaarde heer zag mij verwonderd aan.

- Omdat het honger heeft, vervolgde ik op dezelfde wijze.

Aan de half spottende, half minachtende uitdrukking, welke het gelaat van mijnen buurman teekende, begreep ik terstond dat mijne uitlegging hem niet van dien aard toescheen, dat zij hem een gunstig denkbeeld inboezemde omtrent de juistheid mijner gedachten en mijns oordeels. Te gelijker tijd giste ik, dat ik, volgens zijne meening, de eer van een antwoord niet verdiende, en veel minder de moeite, welke het hem kosten moest om ten minste de teêrgevoeligheid mijner eigenliefde niet te kwetsen. Na een veelbeteekenend schouder-ophalen, maakte hij zonder eenige woorden van overgang, zonder eenige omwegen, eene halve beweging regts, en knoopte met zijnen anderen buurman een gesprek aan over de opbrengsten der invoerregten aan de barrières. Gaarne had ik zijn voorbeeld gevolgd, en even als hij, met een der andere reisgenooten een onderhoud begonnen, maar deze toevlugt was mij onherroepelijk ontzegd; ik was namelijk tusschen een pair van Frankrijk en een geregtsdienaar gezeten. Derhalve gedwongen tot den rol van toekijker, wilde ik niettemin de betrekking van tijdelijk toehoorder niet vervullen, en mij in gedachten verdiepende, deed ik mijn best, om door middel van eene in mijzelven gevoerde alleenspraak, een verband daar te stellen tusschen den volzin van den met het ridderlint prijkenden heer, voorgedragen in eenen vragenden vorm, en het antwoord dat ik geloofde hem te hebben kunnen geven.

Het volk heeft honger! Een smartelijke en doodelijke kreet! een aanhoudend en beklagenswaardig concert, te weeg gebragt door de echo's van dien kreet, in Frankrijk ieder uur gehoord! Eene klagt van wee en jammer, welke Lyon aan de Rhône toewerpt, Nantes aan de Loire, Parijs aan de Seine. Alleen het oor van den rijke is doof voor de tonnen dier sombere stem, die, akelig als eene doodklok, hem toebromt: Het volk heeft honger! - Of, zoo hij het hoort, wat gaat het hem aan? Het is immers de honger van het volk, die zijne weelde voedt.

Het volk zelf alleen weet hoeveel het lijdt: niemand kent deszelfs ellende, zoo hij niet onder het volk verkeerd, met hetzelve geleden heeft. Om de diepte van 's volks wonden te kunnen peilen, moet men te midden des volks geleefd hebben, moet men zelf tot het volk behoort hebben. Daarom verwondert het ons ook niet dat de hedendaagsche Croesussen, tot wie men spreekt over de ellende der menigte, zoo koud blijven bij die hartverscheurende schildering. Mogelijk ligt het bij velen aan ongeloovigheid. Ik wenschte wel dat een dier gelukkigen uit deze eeuw, wien ik niet wil afvragen, om het eergevoel, hetwelk ik hem toeschrijf, niet te kwetsten, of hij zijne fortuin gewonnen heeft ten koste van het zweet zijns naasten, of ten koste der rust van zijn geweten; - dat een dier bevoorregte twijfelaars (sceptici) eens in den zin kreeg om slechts twee uren te besteden aan datgene, wat ik hem vergunnen zou te noemen: een bijzonder en gemoedelijk onderzoek naar den toestand der geringere klassen. Ik zou tot hem zeggen: Kom met mij, en laat ons het volk te zamen zien .... Sluip op uwe teenen in eene der naauwe modderige straten, de verblijfplaatsen des arbeids en der armoede, en kies uzelven het huis uit, waarin het u behagen zal binnen te treden. Klim nu, u met beide handen vasthoudende aan dat door de wormen half verteerde touw, om niet uit te glijden op de vochtige en uit elkander geruktе trappen; klimt voort, en houd dan stil op de vijfde verdieping. Lager vindt gij ook menschen uit het volk, maar gij zult zonder twijfel op geene halve aandoeningen gesteld zijn. Hooger daarentegen..... maar ik zal er u heden niet heen brengen; ik zou bevreesd zijn dat reeds bij die eerste proef u het hart zoude breken.

« staatskeuken te bekomen; zoodanig is, met slechts zeer weinige uitzonderingen, het gedrag onzer opgedrongen vertegenwoordigers;"

Overwegende, dat het Hof zulks regtens beschouwd heeft als zullende daarstellen het wanbedrijf, waartegen is voorzien bij art. 375 van het Wetboek van Strafregt, in verband met art. 2 der wet van 16. Mei 1829, (Staatsblad No. 34) begaan tegen een staatsligchaam, uit meer dan een persoon bestaande, de Tweede Kamer der Staten-Generaal;

Overwegende, dat de woorden zoo even vermeld, voor zoo verre dezelve de aantijging eener bepaalde ondeugd behelzen, en dus hier in aanmerking zouden kunnen komen, gerigt zijn tegen de meerderheid der leden van dat staatsligchaam, dat door het Hof niet als in facto bewezen is uitgemaakt, dat de requirante door de meerderheid der leden van de Tweede Kamer die Kamer zelve zoude bedoeld hebben, in welk geval men in die feitelijke uitspraak zou moeten berusten, en dat dus hier de regtsvraag moet beslist worden, of door de aantijging van de meeste leden van een ligchaam het ligchaam zelfs in den zin van art. 2 der wet van 16. Mei 1829 getroffen wordt;

Overwegende, dat het wanbedrijf waartegen is voorzien bij art. 375 van het Wetboek van Strafregt, bestaat niet eenvoudig in het bezigen van honende uitdrukkingen, maar bepaaldelijk in het te laste leggen aan iemand (à un individu) van een aangeduide ondeugd; dat bij art. 2 der wet van 16 Mei 1829, dat art. ook op ligchamen, uit meer dan een persoon bestaande, is toepasselijk verklaard, en dat mitsdien even als het tot de toepassing van art. 375 op zich zelf noodig is, dat aan een persoon (un individu) eene aangeduide ondeugd zij te laste gelegd, zoo ook bij eene noodzakelijke gevolgtrekking voor de toepassing van dat artikel in verband met art. 2 bovengenoemd vereischt wordt, dat de aantijging aan een ligchaam gedaan zij, en dat derhalve aan het ligchaam zelf, eene aangeduide ondeugd zij ten laste gelegd;

Overwegende, dat wel, dewijl er een middel behoort te zijn om de zaken tot een einde te brengen, besluiten waarin door de meerderheid van de leden van een ligchaam is toegestemd, voor besluiten van het ligchaam kunnen gehouden worden, maar dat uit deze juridieke fictie nog niet volgt, dat de meerderheid het ligchaam uitmaakt, en dat zulks, wat aangaat de Tweede Kamer der Staten Generaal, zou in strijd zijn met art. 81 der grondwet;

Overwegende derhalve, dat het te laste leggen aan de meerderheid van de leden der Tweede Kamer, in hunne betrekking als zoodanig gedaan, van slechts geldelijk voordeel voor zich zelve te bedoelen, lafhartig te kruipen enz. regtens niet kan geacht worden aan het ligchaam (de Tweede Kamer) gedaan te zijn, en dat dus het Hof, door het tegendeel aantenemen, en art. 375 van het Wetboek van Strafregt in verband met art. 2 der wet van 16. Mei 1829 ten deze toetepassen, die artikelen verkeerd heeft toegepast;

Vernietigt het beklaagde arrest, en naar aanleiding van art. 105 der Wet op de Regterlijke Organisatie en het beleid der Justitie ten principale regtdoende, vernietigt mede het vonnis der Arrondissements-Regtbank te Middelburg, den 5. Maart 1846 in deze zaak gewezen:

Verklaart dat het aangeklaagde artikel niet bevat smaadredenen en beleedigende uitdrukkingen, die geenerlei te laste legging van eene bepaalde en omschrevene daad maar van eene aangeduide ondeugd behelzen, geplaatst in een gedrukt geschrift hetgeen verspreid en in omloop gebragt is, gerigt tegen een staatsligchaam, uit meer dan een persoon bestaande, wanbedrijf waartegen is voorzien bij art 375 van het Wetboek van Strafregt in verband met art. 2 der Wet van 16. Mei 1829, (Staatsblad No. 34) en ontslaat de requirante van alle regtsvervolging te dezer zake; gelast dat de kosten zullen worden gedragen door den staat.

Gedaan enz. den 29. Junij 1847.

INGEZONDEN STUKKEN.

CURIOSA.

Dikwijls heb ik mij zelven verdiept in het zoeken naar den oorsprong van de advertentien, houdende huwelijks-aanvragen, en – ik heb bevonden dat men dit verschijnsel, even als de nevelsterren aan den politieken hemel, moet toeschrijven aan eene overdrevene zucht tot behoud. De stellers dezer advertentien, eenige uijenverkoopers uitgezonderd, schijnen mij toe priesters van Mercurius te wezen, welke zoo verdiept zijn in de geheimenissen hunner eeredienst, als daar zijn boekhouden, wisselrekenen, coupons knippen, enz, dat zij geen tijd hebben voor de oude vrijerij, en dus de nieuwe advertentie te baat nemen.

Anderen, vooral sedert zij den Engelschen stier zagen, zien hierin de gevolgen van de bemoeijingen der Maatschappij tot bevordering van Landbouw en Veeteelt. Daar deze advertentien veelal van verre beantwoordt worden; b.v. die van Amsterdam uit Stoppeldijk, die van Tjummarum, (Vriesland) uit Simpelveld (Limburg) en zoo meer, gelooven wij ze den lezers dezer Courant te mogen doen kennen als een blijk van vooruitgang; immers het gekruist ras is thans alom in trek en de afstammelingen der forsche Friesen en teedere Limburgers zouden wel een schoon menschenras vormen. Dit zal nog beteren zoodra het cosmopolitismus in China zal bekend en onze couranten tot daartoe doorgedrongen zijn, dan zal de fretoogige, theedrinkende Chinees den roodneuzigen Schiedamproevenden Hollander temperen en een grogdrinkend menschenras er de vrucht van wezen. Konde men den traandrinkenden Eskimo overhalen tot de verbindtenis met een Amsterdamsche straatslijper, welk een heerlijk slag van Groenlandvaarders zouden zij opleveren. Kortom, deze advertentien zullen den weg banen tot het oprigten eener maatschappij tot veredeling van den materielen toestand van het menschenras.

AARDENBURG, Julij 1847. DOORN.

ADVERTENTIEN.

§ § § De VERKOOPING bepaald op Dingsdag den 13. Julij 1847, te Vlissingen, zoo in het Koffijhuis *de Oude Vriendschap*, als voor het *Karrenmansstal*, is **Uitgesteld** tot nadere aankondiging.

---

§ § § § § § De Notaris *D. UYTTENHOOVEN* zal, op Zaturdag den 17. Julij 1847, des voormiddags ten 11 ure, in de Herberg *de Zwaan*, onder Oost- en West-Souburg, aan den Steenen Rijweg van Middelburg naar Vlissingen, presenteren te verkoopen:

Circa 5 à 6 Bunders **HOOI TE VELDE**, staande op de Weiden van het voormalig Linker-Kroonwerk, volgens daarvan te doene uitbakening;

En dadelijk na den afloop dier Verkooping:

Verpachten, om in twee Perceelen te gebruiken, het **NAGRAS** van gezegde oppervlakte, tot primo December van dit jaar.

---

§ § § De Onderwijzer *P. PUYPE Az.* verlangt een' geschikten KWEEKELING.

TENTOONSTELLING

VAN EENE

GLASBLAZERIJ

in Miniatuur.

Bij den Heer *PETERS*, in het *Hotel de Commerce.*

De Heer *FINN* zal, gedurende de kermis alhier, in tegenwoordigheid der aanschouwers werkzaam zijn en in weinig tijds verscheidene voorwerpen (aan de Lamp) van *glas* vervaardigen. Onder zijne tallooze verzameling onderscheiden zich voornamelijk de volgende voorwerpen: *Een fraaije Glazen Krulhond, Pantoffelen, Centuren, Braceletten, Gespen, gevlochten Haarlokken, Linten, Pluimen, enz., in* Glas van alle kleuren. *Stalen van dezelfde stof*, (van Glas geweven) *welke Koningin Victoria heeft gekozen, om de Audientiezaal mede te decoreren. Eene verzameling van Mozaïke Schilderijen van Glas* (*zeer bewonderenswaardig.*) *Eene groote verzameling van Glazen Voorwerpen, aan de lamp gemaakt, bestaande uit: Mandjes met Bloemen, Vruchten enz*

Entrée 49 cents de Persoon, *voor hetwelk ieder Aanschouwer een klein voorwerp glas gratis ontvangt.*

Geopend van des morgens 10 tot des namiddags 2 ure, en van des namiddags 4 tot des avonds 9 ure, in bovengenoemd HOTEL.

---

§ § § § § § *D. J. VISSER*, van ouds in deze Stad bekend **Friesche Wafelbakker**, maakt aan het geëerde Publiek bekend, dat hij alhier gearriveerd is met zijn **FRIESCH WAFELKRAAM**. Staat even als vorige jaren op de Groote Markt, het eerste Kraam, tegenover *den Gouden Leeuw.* Verzoekt UEd. gunst en recommandatie, met belofte van eene prompte, zindelijke en dadelijke bediening.

HARMONIE,

op Zondag den 11. Julij 1847, en vervolgens elken Zondag gedurende de Vlissingsche en Middelburgsche Kermissen, in *LA BELLEVUE*, op den GROOTEN ABEELE, bij *J. BOM.* Aanvang des namiddags ten 5 ure.

ONOVERTREFFELIJKE

SCHEIKUNDIGE BEWERKING.

De Heeren *LIJZEN* en *Compagnie* hebben een Werktuig in deze Stad ingerigt, om de *oudste en beschadigste* **PLUIMEN** te vernieuwen en aan dezelve hunne oorspronkelijke gedaante weder te geven. Dit middel vernietigt ook alle insecten die aan de Pluimen nadeelig zijn, en verdrijft tevens alle ongezonde en kwade geuren, die uit sommige ziektens zijn ontstaan. Dat het publiek zich niet late misleiden, door andere personen, die durven beweren het geheim van dit middel te bezitten; deze spraken onwaarheid, en wij vreezen niet te zeggen, dat wij alle oogenblikken bereid zijn, om deze door werken en daden te overtuigen en te logenstraffen. Wij hebben ook een bijzonder middel om de Wollen Matrassen te reinigen, te verzachten en deze voor de *Motten* te behoeden. Wij alleen bezitten dit geheim. Iemand gading hebbende ons te zien werken, vervoegde zich vrijmoedig in ons werkhuis, in het *Gouden Kanton*, te Vlissingen.

HENRI LIJZEN.

TARIEF ONZER PRIJZEN:

Per Bed, *f* 3,50; per Hoofd Peluwe, *f* 1,25; twee Hoofdkussens, *f* 1.50; per Matras, *f* 3,50. Het wasschen der Linnens daar niet onder begrepen.

AFVAART-UREN

VAN DE STOOMBOOT

DE STAD VLISSINGEN,

VAN VLISSINGEN OP ANTWERPEN

EN TUSSCHEN LIGGENDE PLAATSEN, ALS.

NEUZEN, HOEDEKENSKERKE, WALSOORDE, BATH en LILLO.

JULIJ 1847.

Van VLISSINGEN:				*Van ANTWERPEN:*			
Dingsdag	13,	's mr.	10 ure.	Woensdag	14,	's mr.	8 ure.
Zondag	18,	«	7 «	Maandag	19,	«	10 «
Dingsdag	20,	«	6 «	Woensdag	21,	«	11 «
Zondag	25,	«	8 «	Maandag	26,	m.	1 «
Dingsdag	27,	«	10 «	Woensdag	28,	«	1 «

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

JULIJ 1847.

Van Middelburg.				Van Rotterdam.			
Dingsdag	13,	's mr.	11 ure.	Dingsdag	13,	's mr.	4 ure.
Woensdag	14,	m.	12 «	Woensdag	14,	«	5 «
†Donderd.	15,	's mr.	5½ «	Donderdag	15,	«	6 «
Vrijdag	16,	«	3 «	Vrijdag	16,	«	6½ «
Zaturdag	17,	«	3 «	Zaturdag	17,	«	7 «
Zondag	18,	«	3 «	Zondag	18,	«	8 «

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 8. Julij. Sedert den 8. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

The Mary, J. W. Ferrau, Marseille, tarwe; Georg, H. J. Jongebloed, Riga, vlas; Eolus, H. Branholm, Falmouth, graan; Sincerity, J. Bently, Londen, tarwe; Syrius, G. Fretwurst, Riga, hout; Happy Return, J. Richard, Maltha, Belle Alliance, J. Gaukema, Londen, beide tarwe; Sufren, J. Rosch, Havannah, suiker; Herzog Powilof, A. Kroger, Monte-Video, huiden, the Jane, F. Kennedy, Londen, tarwe; la Malvina, P. Croix, Havre, rijst; Philadelphia, E. Dunn, New-York, katoen en rijst; Metha, A. Schmidt, Belfast, rogge, Charlotte, E S. Strammirtz, Rio-Janeiro, koffij; Adelaide Louise, J. Strabre, Falmouth, tarwe; Marie Chilton, E. F. F. Tinow, Rio-Grande, gezoute huiden; Niord, J. F. Nerust, Odessa, huiden.

Voor Gend bestemd:

De Flora, J. A. Ley, Londen, tarwe; Solid, M. Mork, Sarjesborg, hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Norden, O. Granholm, ballast, Helsingor.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 ure.
Sluiting des avonds 9 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

Volg mij dan naar die zolderkamer, waar uwe oogen te vergeefs zullen zoeken naar een behangsel op de muren. Ziet gij daar dat half verrotte stroo liggen, ter naauwernood door eenige lompen van een oud linnen bedekt? Dat is het leger van den daglooner. Aanschouw dien manken tafel, welken gij u schamen zoudt aan uwe knechts tot brandhout te geven, – en die twee krukken, waarop men geene matten meer ziet, en die gebroken kruik, waarin het water ligt te bederven, het water dat de rijke koopt, en hetwelk de regen aan het volk schenkt. Zie niet verder rond...... gij hebt al het huisraad van den arme voor uwe oogen.

Werp een blik op die twee bleeke en ziekelijke wezens, die gij in een hoek opmerkt van het donkere en armzalige kamertje. Dat is de huisvader en zijne vrouw. O! gij weet het niet, hoevele uren van jammer het stempel op hunne voorhoofden gedrukt heeft, waar iedere rimpel eene diepe smart te kennen geeft. Het is u niet bekend onder welk eenen last van kommer en arbeid, onder welke folteringen des ligchaams, onder welke zielsangsten gebukt, die twee menschen langzamerhand zijn ter neder geslagen, gelijk het heestergewas vergaat door het knagen van het gewormte, dat deszelfs sap en leven verteert. Ach! wend het hoofd niet spoedig af; bemerkt gij dan niets aan uwe voeten? Beproef het eens te raden welke gedaanten zich daar onder die lompen verbergen, die zich kruipende bewegen langs den kouden, vochtigen grond. Durft gij wel denken, dat die aan flarden gescheurde lompen de kleederen zijn der kinderen van het volk? – Open, om hen te kunnen zien, dat venster, waardoor een matte lichtstraal valt, ontleent aan die naauwe sombere binnenplaats, voor eeuwig verstoken van de stralen der zon. Onwillekeurig rijst bij u de herinnering op aan uw prachtig hôtel, waar de lichtstroomen, als zoo vele schitterende garven, onophoudelijk door uwe honderden vensters heenschieten. En toch, de kinderen van den behoeftige hebben nog niet anders zien blinken dan dat bleeke, matte halflicht, welks terugkaatsing de gevoeligheid uwer oogen aandoet. De moeder, die hen gezoogd heeft, moet zich wel haasten hun de zuivere locht te doen inademen, en het schouwspel der rijke kleuren van den hemel aan hunne bewondering aan te bieden! . . .

Heb gij wel eens van dat kind hooren spreken, in de grafgewelven eener ruine geboren, tot hetwelk men zeide dat er eene zon aan den hemel bestond? Toen vroeg het wat dan de hemel was? Genoeg! want uws ondanks heb gij gehuiverd, en ik mag wel vreezen dat uw goede wil worde uitgeput vóór dat de tijd dáár is. Gij hebt het volk in zijne verblijven bezocht: bid God, dat het u herkenne, wanneer gij het vroeg of laat ten uwent zult wederzien!!

Laat ons nu afklimmen, en het volk op de straat in oogenschouw nemen.

. . . .

Weet gij wel waarheen die jongeling zich begeeft, wiens kiel uwen mantel daar even heeft aangeraakt? – Het faillissement van eene fabriek heeft hem dezen morgen met honderd anderen op straat gezet, die even als hij zonder middel van bestaan, zonder geld, en weldra zonder schuilplaats zullen zijn. Hij gaat zijn ligchaam voor zeven jaren verhuren. Hij gaat zijne vrijheid, zijn arbeid, zijn leven misschien in ruiling geven, voor het stuk bruin brood, dat de regering aan hare verdedigers geeft, in ruil van hun bloed, hetwelk misschien voor haar zal stroomen.

Laat een muntstuk in de hoed van dien man daar vallen, die u eene aalmoes vraagt; hij werd bij den aanval op het Louvre in 1830 gekwetst. Zij, die de vruchten van zijne verminking geplukt hebben, zijn weigerachtig gebleven hem hunne schuld te betalen. Geef hem iets, welligt is die man ook uw schuldeischer.

Ga op zijde, ten einde dien dief dáár te laten voorbijgaan, dien men naar de prefectuur brengt. Het is een arme huisvader, wiens kinderen sedert gisteren morgen niet gegeten hadden. Ziet gij dien winkel, daar ginds op den hoek der straat? Hij behoort eenen bakker, die twee uren geleden veroordeeld is tot eene boete van vijf franken, omdat hij met valsch gewigt verkocht had, hetwelk hem reeds eene winst van 5000 franken had opgebragt. Die huisvader, die dief nu, heeft hem een brood ontstolen. – Gij zijt lid van de jury, gij zelf zult hem naar den kerker moeten zenden.

De bakker hebt gij welligt mede helpen verwijzen tot zijne boete van ...... vijf franken. (Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.